

Освіта є важливим показником розвитку людини, оскільки освічені люди – це основа розвитку країни та підґрунтя для визначення рейтингу країни поміж інших. В країні з якісною освітою велика кількість спеціалістів, високий рівень навчання в навчальних закладах.

Для розвитку та успішності дитини потрібно провести реформування в системі освіти. Відповідальність та реформування сьогодні бере на себе держава. Але домогтися докорінних змін без активної участі тих, хто безпосередньо працює в цій галузі, неможливо. Реформування освіти неможливо проводити у відриві від реформ у всіх інших сферах. Від того, яким буде механізм державного управління, хто відіграватиме ключову роль у прийнятті державних рішень, якою буде роль в цьому місцевої влади та місцевого самоврядування, значною мірою залежить і майбутнє освіти та науки.

В освітній сфері ми повинні вимагати надання якісної освіти, збільшення частки безкоштовної освіти, рівний доступ для всіх категорій молоді, доступність кредитів на навчання, звільнення від оподаткування працюючих студентів, визнання дипломів, мобільність, підтримку молодих вчених.

Література

1. Соціологія: В.М.Піча. Загальний курс. Київ - 2000р.
2. Ніколаєнко С.М. Освіта в інноваційному поступі суспільства // Спецвипуск "Освіта України" – 2006. – №60–61 (754). – 14 серпня.

ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ ЦІЛІСНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Рябокін Ллія Миколаївна

Національний авіаційний університет
03058, проспект Космонавта Комарова, 1, м. Київ, Україна

Висвітлюється проблема впровадження особистісно-орієнтованої освіти, яка передбачає у процесі професійної підготовки студентів – соціальних працівників систематичне та спрямоване формування ціннісно-емоційної сфери особистості майбутнього соціального працівника.

Актуальність проблеми формування духовної цілісності майбутнього фахівця до професійної діяльності посилюється також невизначеністю, у якій функціонує нині вища школа України: випускника потрібно підготувати до професійного життя, умови і якість якого швидко змінюються. Останнє зумовлює необхідність перегляду теоретичних і методичних засад навчально-виховної системи вищого педагогічного навчального закладу, особливо на етапі переходу від традиційно-дисциплінарної моделі засвоєння знань до аксіоцентричної моделі професійного саморозвитку.

Оскільки, ми переживаємо добу переходу від абстрактного гуманізму до реального, від проголошеного людинолюбства до прийняття самоцінності кожної особистості, і впливає необхідність організації нового за змістом навчально-виховного процесу. Очевидно, що реалізація такого завдання можлива за умови глибоких, докорінних змін особистісно-психологічних характеристик соціального працівника і, зокрема, його ціннісних установок. Це є

особливо актуальним з огляду на те, що ідея впровадження особистісно-орієнтованої освіти передбачає у процесі професійної підготовки студентів – соціальних працівників систематичне та спрямоване формування ціннісно-емоційної сфери особистості майбутнього соціального працівника. Йдеться про створення певних передумов для наповнення індивідуальним змістом отриманої на когнітивному рівні інформації про гуманістичні та професійно-значущі цінності. Для ефективного та плідного здійснення своїх обов'язків соціального працівника необхідно бути у злагоді зі своїми особистісними цінностями.

Отже, для оптимізації процесу формування ціннісно-сислової готовності майбутніх соціальних працівників до професійної діяльності були визначені наступні педагогічні чинники, а саме:

1. Робота викладачів щодо розвитку у студентів ціннісно-сислової готовності до майбутньої професійної діяльності.
2. Готовність до розвитку нових, ціннісно-осмислених якостей професійного «Я».
3. Розвиток ціннісно-пізнавальної та творчої активності студентів як суб'єктів діалогічних впливів та взаємодій.
4. Визначення ціннісно-мотиваційного чинника навчальної діяльності як основного регулятора процесу підвищення ефективності набуття професійних компетенцій.
5. Стимулювання розвитку суб'єктних якостей як результату акційвзаємодії.
6. Самопізнання, саморозвиток та рефлексія форм власного існування як професіонала.

Духовний розвиток особистості професійно та всебічно підготовленого соціального працівника відбуватиметься максимально якісно та ґрунтовно за умов, коли пріоритетним у змісті професійної підготовки є аксіологічний компонент, що містить у своїй основі необхідність залучення студентів до методологічних, теоретичних і прикладних знань про цінність, їхню природу, механізми розвитку і способи функціонування, а також про професійні цінності, що характеризують професійне становлення і самовдосконалення сучасного соціального працівника.

ВРАХУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ УЧНІВ В УПРАВЛІННІ НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

Сазонова Олена Володимирівна

Національний університет "Львівська політехніка"
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Описані результати дослідження взаємозв'язку профорієнтаційного типу діяльності учнів середньої освітньої школи м.Львова з факторами тривожності та соціальним статусом учнів.

Сучасна освіта – це складне суспільне явище, сфера передачі, засвоєння і перероблення знань і соціального досвіду, від якого залежить становище культури та духовності в суспільстві, темпи економічного, науково-технічного, політичного і соціального прогресу. Перед сучасною школою стоїть непросте завдання — формування нового типу мислення, нової свідомості,